

विधा विदधीकृतान् कण्डनप्रस्कोटनाभ्यामिति शेषः ।
पवित्रान्निर्हितान् पवित्रम् कलान्निर्हितं व्यपहितं शेषं तान् ।
तेन चरुस्थाल्यामुत्तरायं पवित्रं निःशेषं तण्डुलान्
निक्षिपेत् । कुशकण्टकनिवेति कुशकेन पाकनिपुणेन श्रुतं
यथा न दग्धं नातिक्लृप्तं न मन्दपक्वं यथा स्वात्तया
स्वाधीपाकं उपयेत् । अतएव कन्दोगपरिशिष्टम् ।
“स्वशाखोक्त्या चरुः क्षिप्तो ह्यद्रव्योऽकठिनः शुभः ।
न चातिशयिष्ठः पाको न च दीतरसो भवेत्” ।
दीतरसो गणितमण्डः । प्रदक्षिणमुदायुवावति प्रद-
क्षिणायत्तं यथा स्वात्तया मेखयेन ऊर्ध्वं सीमन्निश्चयत् ।
यु मिश्रणे इत्यस्य रूपमेतत् । इतमित्यभिधायैति
स्फुटितम् । चरुमाह्वयवेणाह्वय एदगन्नेरुत्तरस्याम्
उत्तरायं प्रत्यभिचारयेत् पुनर्हतेन तथा सेचयेत् । हृषीत्-
सर्गे तु अभिचारणद्वयात् पूर्वं ज्वलदङ्गारेण विद्योतन-
इत्यमाह कन्दोगपरिशिष्टम् “अधिश्रुतमवदीप्तं सुश्रुत-
स्वाभिचारयेत् । इतेन सेचयेत् पचात् पुनरेवाभिचार-
येत्” । मेखयादीन्याह कन्दोगपरिशिष्टम् “रश्मि-
जातो यन्निष्पादं प्रमाणं मेखणं भवेत् । इतं वार्जं
पृथ्वेयमवदानक्रियाणमम्” । रश्मिप्रमाणं प्रादेशद्वय-
मिध्मास्य प्रमाणं परिचक्षितमिति तदर्थम् एवैव दर्श-
विशेषस्तु महाकृते । “दर्शो ह्यद्रव्यपृथ्वया तुरीयेण
तु मेखणम् । सुषकोदुखले वार्जं ज्ञायते सुदृष्टे तथा ।
रश्माप्रमाणे भवतः स्वरूपं वैषम्यमेव च” । अत्र तिर्य-
गूर्ध्वोत्थादि देशरमेधे चेत्यन्तेन सर्वकुलमिध्मा भूनिष्प-
परिमन्त्र-इत्यविश्वामं कथ्यादित्युक्तम् ।
स्थालीं पाकपात्रे पाकः सम्पन्नः । एषावभाजने वज्र-
नाने । पातुषीत्यादौ तत्त्वाने कथं ति० त० दर्शितं
“कथने चलाति दीर्घं स्वाधीपाकमभ्यस्यत्” ।

स्थालीपुलाक पु० स्वाधीस्थाः पुलाकास्तण्डुलाः सन्त्यत्र
एकधर्मताज्ञायकत्वेन च । सीमांशकोक्ते “स्वधी-
स्थास्तण्डुला एते सर्वे विकृतिभाजिनः । सप्तधाया-
ग्निचंयोगभाजित्वात् प्रतिपन्नवत्” इत्युक्तान् कथ्यते न्याय-
भेदे यथा एकस्य प्राकदर्शनेन कथ्येता पाकज्ञानम् यत्
एकपात्रां सर्वेषामेकधर्माज्ञानत्वमित्येवं कथोक्त्यावम् ।

स्थालीविल न० इत० । स्वाधीस्थे गूल्मभागे तदर्हति च
यत् वा । स्वाधीविधीय (स्थ) तच्छुद्धादौ ति० वि० को०

स्थालीविल पु० स्थाल्यै-इत्यः । १७३५५कारे स्वाधीनमन्त्र-
वाधने २३७भेदे । “स्वाधीविलो लघुः स्वाद्रुतुवरतिष्ठ

एवमकः । कटुपाकरसः पाही विवपितकफापहृत् भावः
स्थावर ति० स्था-वरच । १७३५५कारे स्थिर इत्यादौ स्थादौ
च चरः । “स्थावरं जलमज्जैव यद्यपि स्वयमाजितम्”
स्मृतिः । १७३५५ पु० ४५५५ पु० न० ति० । स्थावरसंज्ञ-
मण्डविधः सर्वशब्दे ५२५० पु० इत्यः । स्थावरधर्मं च
संज्ञकते क्रोतरि सति चसंज्ञकताय न विज्ञेयं यथोक्तं
महानिर्वा० १२५० “स्थावरं धनमन्यके स्थिते साक्षि-
वर्तिनि । योग्ये क्रोतरि विक्रोतं न भजतः स्थावरा-
धिपः । साक्षिध्ववर्तिनां जातिः सर्वार्थं वा विज्ञेयते ।
तयोरभावे सुहृदो विक्रोतिष्ठा गरीयसी । निधीत-
मूल्ये पण्येन स्थावरस्य क्रयोद्यमे । तन्मूल्यचेत सनी-
पस्थो रति क्रोता न चापरः । मूल्यं दातुमशक्तचेत्
सम्मतो विक्रयेऽपि वा । सक्षिध्वस्तदाभ्यस्ये नदी
शक्नोति विक्रये । क्रोतश्चेत् स्थावरं देवि । परोक्षे प्रति-
वाचिनः । अवच्छादेव तन्मूल्यं दत्त्वाऽपि प्राप्नुमर्हति ।
क्रोता तत्र श्रुतारामान् विनिर्भाति भुनक्ति वा । मूल्यं
दत्त्वाऽपि नाप्नोति स्थावरं सक्षिध्विस्थितः । “स्थावरे
विक्रयो नास्ति कथ्यादाधिसत्तुतया” स्मृतिः । स्थावरस्य के-
वचविक्रयनिषेधात् विक्रयेऽपि कर्तव्ये सहृदगदृष्टदं
दत्त्वा दागकूपेण विक्रयः कर्तव्य इति” मित० ।
“एकोऽपि स्थावरे कथ्यादा दानाधनविक्रयद्वयं नापत्तवाते
कुटुम्बार्थं धर्मांश्च विज्ञेयतः” स्मृतिः । “संविभाग-
क्रयप्राप्तं पितृन् कथ्यते वाच्यतः । स्थावरं विधि-
नाप्नोति भुक्त्या, हानिरमेखया” । “योदाधिके यदा
ज्ञायां ज्ञातक्यं परिकीर्तितम् । विक्रये चैव दाने च
वज्रते स्थावरेऽपि कालाः । “अप्यो दीतेन बहत्तं
क्षिपे तस्मिन् कृतोऽपि च । वा यथाकाममज्जीयात्
दद्याद्वा स्थावरादते” नारदः । “अविभक्तं स्थावरं यत्
सर्वेषामेव तज्जवेत् । विभक्तं स्थावरं पात्रां नान्योदयैः
कथयन्” यमः । “सर्वेषां तज्जवेत् यत् कोटरासोदरा
चामिति” श्रीकण्ठः । [राजभि० २ स्थावरप्रभूतो ति०]
स्थावरादि इ० न० स्थावरमादिहेतुर्वा यत् । १७३५५कारे
स्थाविर न० स्थविरस्य भावः कथं । इत्येव चरः । तच्च
सप्रतिवर्तीपण्ये भवति “आनोक्त्यायं भवेद्वाच-
स्तदवस्थानं चक्रेते । इत्यः कथं सप्रतेरुध्वं वध्नीयान्
नयतेः परम्” स्मृतिः । १७३५५कारे १७३५५कारे
स्थासक पु० स्था-व-जाहीदौ वा । १७३५५कारे १७३५५कारे
स्थासु ति० स्था-सु । १७३५५कारे १७३५५कारे “स्थु-
वादिपः स्था-